

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 3T/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619010103
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2019:4619010103.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Ingrid Kišacovou, PhD., v trestnej veci obžalovaného B. W. a obžalovanej právnickej osoby spoločnosti K. Q. M..L..T.. M. M. I. pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa 277 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 25. septembra 2019 takto

r o z h o d o l :

obžalovaní

1) B. W., narodený XX.XX.XXXX v G.,
trvale bytom G., W.. Z. XXXX/XX,
toho času vo výkone trestu odňatia slobody
v ÚVTOS X. I. O.,

2) spoločnosť K. Q. M..L..T.. so sídlom K. XXX, I. XXXXX,
R.: XX XXX XXX

s ú v i n n í , ž e :

1) obžalovaný B. W. v období od 30.11.2016 do 31.12.2017 v Nemčiciach ako zamestnávateľ a konateľ spoločnosti K. Q. M..L..T.. M. M. K. XXX, I. XXX XX, R.: XX XXX XXX zadržal a súčasne neodviedol poistné na sociálne poistenie do M. B., B. G.Č., ktoré zrazil svojim zamestnancom zo mzdy za mesiace 10/2016 až 11/2017 v celkovej výške 1930,30 eur, poistné na verejné zdravotné poistenie vo O. E. B., F..M., B. G., ktoré zrazil svojim zamestnancom zo mzdy za mesiace 10/2016 až 11/2017 vo výške 770,50 eur, poistné na verejné zdravotné poistenie do X. E. B., F..M., M. M. I., ktoré zrazil svojim zamestnancom zo mzdy za mesiac február 2017 vo výške 1,66 eur, preddavky na dane zo závislej činnosti X.Ň. Ú. I., B. G., ktoré zrazil svojim zamestnancom zo mzdy za mesiace 03 až 08/2017 vo výške 234,50 eur, pričom v dňoch splatnosti dane a poistného mal podľa znaleckého dokazovania z odboru ekonómia a manažment peňažné prostriedky na úhradu splatného poistného a splatnej dane zo závislej činnosti, čím si zadovážil neoprávnený prospech v celkovej výške 2936,96 eur,

2) obžalovaný B. W. v období od 30.11.2016 do 31.12.2017 v Nemčiciach ako zamestnávateľ a konateľ spoločnosti K. Q. M..L..T.. M. M. K. XXX, I. XXX XX, R.: XX XXX XXX, nezaplatil poistné na sociálne poistenie do M. B., B. G., za obdobie 10/2016 až 11/2017 vo výške 5172,32 eur, poistné na verejné zdravotné poistenie do O. E. B., F..M., B. G. za obdobie 10/2016 až 11/2017 vo výške 1979,98 eur, poistné na verejné zdravotné poistenie do X. E. B.T., F..M., M. M. I. za mesiac 02/2017 vo výške 4,16 eur, daň z príjmu právnickej osoby DF. Ú. I., B. G. za zdaňovacie obdobie apríl 2017 vo výške 240,55 eur, pričom v dňoch splatnosti dane a poistného mal podľa znaleckého

dokazovania z odboru ekonómia a manažment peňažné prostriedky na úhradu splatného poistného a splatnej dane zo závislej činnosti, čím si zadovážil neoprávnený prospech v celkovej výške 8356,12 eur,

3) obžalovaná spoločnosť K. Q. M..L..T., M. M. K. XXX, I.

XXX XX, R.: XX XXX XXX v období od 30.11.2016 do 31.12.2017 v Nemčiciach zadržala a súčasne neodviedla poistné na sociálne poistenie do M.Á. B., B. G., ktoré boli zrazené zamestnancom obžalovanej spoločnosti zo mzdy za mesiace 10/2016 až 11/2017 v celkovej výške 1930,30 eur, poistné na verejné zdravotné poistenie vo O. E. B., F.M., B. G., ktoré boli zrazené zamestnancom obžalovanej spoločnosti zo mzdy za mesiace 10/2016 až 11/2017 vo výške 770,50 eur, poistné na verejné zdravotné poistenie do X. E. B., F.M., M. M.X. I., ktoré boli zrazené zamestnancom obžalovanej spoločnosti zo mzdy za mesiac február 2017 vo výške 1,66 eur, preddavky na dane zo závislej činnosti X. Ú. I., B. G., ktoré boli zrazené zamestnancom obžalovanej spoločnosti zo mzdy za mesiace 03 až 08/2017 vo výške 234,50 eur, pričom v dňoch splatnosti dane a poistného mala obžalovaná spoločnosť podľa znaleckého dokazovania z odboru ekonómia a manažment peňažné prostriedky na úhradu splatného poistného a splatnej dane zo závislej činnosti, čím si zadovážila neoprávnený prospech v celkovej výške 2936,96 eur,

4) obžalovaná spoločnosť K. Q. M..L..T., M. M. K. XXX, I.

XXX XX, R.: XX XXX XXX v období od 30.11.2016 do 31.12.2017 v Nemčiciach nezaplatila poistné na sociálne poistenie do M. B., B.Č. G., za obdobie 10/2016 až 11/2017 vo výške 5172,32 eur, poistné na verejné zdravotné poistenie do O. E. B., F.M., B. G. za obdobie 10/2016 až 11/2017 vo výške 1979,98 eur, poistné na verejné zdravotné poistenie do X. E. B., F.M., M. M. I. za mesiac 02/2017 vo výške 4,16 eur, daň z príjmu právnickej osoby X. Ú. I., B. G. za zdaňovacie obdobie apríl 2017 vo výške 240,55 eur, pričom v dňoch splatnosti dane a poistného mala obžalovaná spoločnosť podľa znaleckého dokazovania z odboru ekonómia a manažment peňažné prostriedky na úhradu splatného poistného a splatnej dane zo závislej činnosti, čím si zadovážila neoprávnený prospech v celkovej výške 8356,12 eur,

t e d a :

obžalovaný B. W.

v bode 1) rozsudku

vo väčšom rozsahu zadržal a neodviedol určenému príjemcovi splatnú daň, poistné na sociálne poistenie a verejné zdravotné poistenie, ktoré zrazil podľa zákona, v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech,

v bode 2) rozsudku

vo väčšom rozsahu nezaplatil splatnú daň, poistné na sociálne poistenie a verejné zdravotné poistenie,

obžalovaná spoločnosť K. Q. M..L..T..

v bode 3) rozsudku

vo väčšom rozsahu zadržala a neodviedla určenému príjemcovi splatnú daň, poistné na sociálne poistenie a verejné zdravotné poistenie, ktoré zrazila podľa zákona, v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech,

v bode 4) rozsudku

vo väčšom rozsahu nezaplatila splatnú daň, poistné na sociálne poistenie a verejné zdravotné poistenie,

t ý m s p á c h a l i

obžalovaný B. W.

v bode 1) rozsudku zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona,

v bode 2) rozsudku prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona,

obžalovaná spoločnosť K. Q. M..L..T..

v bode 3) rozsudku zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona,

v bode 4) rozsudku prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o i m u k l a d á :

obžalovanému B. W.

Podľa § 277 odsek 2 Trestného zákona, za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálny stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2, odsek 6 Trestného zákona, trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť spočívajúci v kúpe tovaru na účely jeho ďalšieho predaja konečnému spotrebiteľovi a iným prevádzkovateľom živností, sprostredkovateľskej činnosti v oblasti obchodu, sprostredkovateľskej činnosti v oblasti služieb, sprostredkovateľskej činnosti v oblasti výroby vo výmere 6 (šesť) rokov.

obžalovanej právnickej osobe K. Q. M..L..T.., M. M. K. XXX, I., XXX XX, R.: XX XXX XXX

Podľa § 16 odsek 1, odsek 2 zákona č. 91/2016 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnení, trest zákazu činnosti spočívajúci v kúpe tovaru na účely jeho ďalšieho predaja konečnému spotrebiteľovi a iným prevádzkovateľom živností, sprostredkovateľskej činnosti v oblasti obchodu, sprostredkovateľskej činnosti v oblasti služieb, sprostredkovateľskej činnosti v oblasti výroby vo výmere 4 (štyri) roky.

o d ō v o d n e n i e :

Okresný súd Topoľčany na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany prejednal verejne trestnú vec obžalovaného B. W. a obžalovanej právnickej osoby K. Q. M..L..T.. M. M. I..

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchmi obžalovaného B. W., obžalovanej právnickej osoby zastúpenej konateľkou K. Ď., výsluchom svedkov W.. W. Z., W.. Q. B., W.. N. Č., R.. K. Č., B. M., L. N., B. W., R.. J. N., znalkyne z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctva a daňovníctvo, oboznámením obsahu listinných dôkazov predložených s obžalobou i zabezpečených obhajobou v súdnom konaní a oboznámením obsahu pripojených spisov. Z výsledkov takto vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti rozsudku.

Obžalovaný B. W. (ďalej len „obžalovaný“) urobil vyhlásenie, že je nevinný. Obžalovaný B. W. žiadal vykonať hlavné pojednávanie dňa 24.4.2019 v jeho neprítomnosti. Súd postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por. prečítal jeho výpoveď z prípravného konania. K veci uviedol, že je jedným z konateľov obžalovanej právnickej osoby a druhým konateľom je K. Ď.Č.. Obžalovaná mala predávať výživové doplnky, ktoré im boli v roku 2016 zakázané. Za odvádzanie odvodov na sociálne a verejné zdravotné poistenie aj dane je v spoločnosti zodpovedný on. K. Ď. uhradza faktúry, s daňami nemala nič spoločné. Obžalovaná mala troch zamestnancov na trvalý pracovný pomer, ktorým boli riadne vykonávané zrážky na sociálne a zdravotné poistenie aj preddavky na daň vždy do 30. dňa v nasledujúcom mesiaci až do septembra 2016. Od októbra 2016 mali pozastavený predaj výrobkov a vznikli problémy s platením daní a odvodov, preto až doposiaľ tieto za zamestnancov aj zamestnávateľa neodviedol. K výške nedoplatku sa vyjadriť nevedel. Dodal, že účtovníctvo im viedol účtovník B. M., podklady k účtovníctvu a účtovné doklady mu nosil on, spočiatku prevodné príkazy na úhrady brávala K. Ď.. Keby nebol zakázaný predaj výrobku, dane a odvody by zaplatil. Peniaze, ktoré v tom čase mal použil na výplaty zamestnancov, zapltenie faktúr za energie a leasing vozidiel. Neskôr musel vrátiť vozidlá leasingovým spoločnostiam, pretože nemal peniaze, bol odpojený od elektrickej energie, zrušili firemné telefóny, peniaze, ktoré si požičal použili na výrobu nového produktu. K zisteniam znalkyne, že obžalovaná disponovala finančnými prostriedkami predovšetkým v hotovosti v pokladni uviedol, že to nie je pravda, účtovník mu povedal, že to zaúčtoval do pokladne, lebo nevedel, kde má zaúčtovať pôžičku, ktorú dostal na firemný účet. Pôžičky boli účelovo viazané na výrobu toho produktu, ktorý bol zakázaný a to 50000 eur od B. W.Š. a v nejakej sume od J. N.. Tieto peniaze použil na výrobu nového produktu a súkromné účely. Pôžičky od svedkov W. F. N. boli použité k výrobe. Poskytnuté boli pre neho, nie na odvody a dane. Vložené boli na firemný účet, pretože osobný účel zriadený nemá kvôli exekúciám. Nevedel sa vyjadriť z akého dôvodu všetky výbery v hotovosti z účtu obžalovanej spoločnosti boli zaúčtované až dňa 31.12.2016 v celkovej sume 46420 eur. Obžalovaná právnická osoba K. Q. M..L..T.. M. M.X. I. zastúpená konateľkou K. Ď. (ďalej len „obžalovaná“) využila svoje zákonné právo a odmietla vypovedať.

Svedkyňa W. W. Z. - poverená zastupovaním sociálnej poisťovne vypovedala, že obžalovaná je povinná ako zamestnávateľ platiť a odvádzat' poistné na sociálne poistenie. Od registrácie ako platiteľa poistného ako zamestnávateľ od 1.2.2016. Obžalovaná neuhradila sociálnej poisťovni poistné na sociálne poistenie zamestnancov a zamestnávateľa za obdobie 10/2016 až 9/2018 v celkovej výške 9378,25 eur z toho za zamestnancov 2549,19 eur a za zamestnávateľa 6829,06 eur. M. B. eviduje čiastočnú úhradu za mesiac 10/2016 vo výške 5 eur. Obžalovaná na dlh na odvodoch na sociálne poistenie za zamestnancov aj zamestnávateľa aj za rok 2018 spolu 1847,89 eur. Dlž na odvodoch na sociálnom poistení za obdobie uvedené v obžalobe 10/2016 až 12/2017 uplatnili v správnom výkone v pozícii exekútora. Neevidujú od obžalovanej žiadosť o splátkový kalendár. Na pojednávaní uviedla, že dňa 12.2.2019 za obdobie november 2017 došlo k úhrade 1 centa zrejme v dôsledku nejakého prepočtu, alebo poníženia poisteného a teda celkový dlh je nižší o 1 cent.

Z prečítanej výpovede svedkyne W. Q. B. z prípravného konania vyplýva, že zastupuje X. E. B. F..M.. Uviedla, že táto zdravotná poisťovňa eviduje voči obžalovanej pohľadávku z titulu nedoplatkov na povinných odvodoch poistného na verejné zdravotné poistenie v celkovej sume 5,82 eur za mesiac 02/17 z toho na zamestnanca 1,62 eur a za zamestnávateľa 4,16 eur .

Svedkyňa W. N. Č. - poverená zastupovaním O. E. B., F..M.. vypovedala, že voči obžalovanej ako povinnej, ktorá je registrovaná ako platiteľ poistného na verejné zdravotné poistenie od 1.1.2016 naďalej evidujú nedoplatky na preddavkoch na poistné od 10/2016 až 12/2017 spolu 3044,84 eur. Z toho na zamestnancov 869,95 eur a zamestnávateľa 2174,89 eur. Z kompenzácie preplatku zročného zaúčtovania za rok 2016 túto zaúčtovali na úhradu odvodov za apríl 2017 dňa 13.11.2017 v sume 100,52 eur z toho na zamestnancov 28,72 eur a zamestnávateľa 71,80 eur. Ďalej kompenzáciu vo výške 21,13 eur pripísali k odvodom za máj 2017 za zamestnancov kde zostali neuhradené odvody 7,59 eur. Teda za obdobie 10/2016 až 12/2017 evidujú na odvodoch na verejné zdravotné poistenie v celkovej výške 2923,19 eur z toho na zamestnancov 820,10 eur a zamestnávateľa 2103,09 eur. Naďalej evidujú nedoplatky na poistnom aj za obdobie 1/18 až 9/18, ktoré sú splatné za posledný mesiac 30.10.2018.

Svedkyňa R. K. Č. - poverená zastupovaním daňového úradu vypovedala, že daňový subjekt - obžalovaná má evidované nedoplatky na daniach a to na dani z príjmov právnickej osoby 1920 eur, z toho za rok 2016 960 eur splatné dňa 30.6.2017 a za obdobie od roku 2017 960 eur splatné dňa 2.7.2018, na dani z motorových vozidiel za rok 2017 nedoplatok na dani 116,18 eur splatný 31.1.2018 a na dani zo závislej činnosti v sume 562,03 eur z toho za rok 2017 399,71 eur splatný dňa 30.4.2018,

čo sú preddavky zo závislej činnosti. Ďalej evidujú nedoplatok na dani z pridanej hodnoty obžalovanej celkom 383,21eur.

Na pojednávaní uviedla, že na dani z motorových vozidiel už nedoplatok v sume 116,18 eur za rok 2017 neevidujú, nemala však pri sebe účtovné podklady. K preverenie daného stavu bola vyžiadaná správa z daňového úradu, z ktorej je zrejmé, že naďalej je evidovaná nedoplatok na dani z motorových vozidiel za uvedené obdobie tak, ako viedla svedkyňa v prípravnom konaní.

Svedok B. M. vypovedal, že je majiteľom účtovnej kancelárie prostredníctvom ktorej vykonával účtovnícke práce pre obžalovanú právnickú osobu. Zaúčtovali sa doklady, ktoré boli im predložené, nie je mu nič známe o pôžičkách od R.. N. F. B. W., nevie sa vyjadriť či boli zaúčtované a ak neboli, tak prečo. K inému sa nevedel vyjadriť. Postupom podľa § 264 Tr. por. súd prečítal výpoveď svedka z prípravného konania. V tejto uviedol, že jeho spoločnosť M. M.. F. B., M..L..T.. M. M.Í. I., spoločnosť M. M.. F. B. L. M..L..T.. M. M. Z. a fyzická osoba podnikateľ spoločnosť G. vykonávajú účtovnícke práce pre iné spoločnosti. Pre obžalovanú právnickú osobu zasielajú elektronicky mesačné výkazy odvodov poisteného do sociálnej poisťovne, zdravotných poisťovní, vrátane prehľadov o zrazených preddavkov pre zamestnancov a zamestnávateľov zo závislej činnosti a DPH. Kto za obžalovanú právnickú osobu skutočne vykonával odvody úhrady poistného sa vyjadriť nevedel, vie len potvrdiť, či dane a odvody boli uhradené, čo zistil až výpisom z bankového účtu. Jeho spoločnosť zaúčtovala všetky účtovné prípady na základe predložených účtovných dokladov, ktoré priniesol obžalovaný B. W.. Čo nebolo predložené nemohlo byť zaúčtované. Ak boli vykonané z účtov obžalovanej výbery a tieto transakcie neboli podložené dokladmi, tak boli automaticky zaúčtované ako vklad do pokladne. To sa účtovalo až na základe prinesených dokladov obžalovaným. Najskôr boli zaúčtované na účte 221 - bankové účty a potom na 211 - do pokladne. Medzitým, než bol prinesený doklad, ktorý preukazoval vykonanú transakciu, výber sa účtoval na účet 261 - peniaze na ceste. Keď teda nebol prinesený doklad, urobil príjem do pokladne. Čo sa týka výberov z účtu z Č. v období od augusta 2016 do 31.12. 2016, keďže neboli predložené doklady preukazujúce použitie vybraných finančných prostriedkov z účtu v sume 46420 eur tak, ich prijal do pokladne jednou sumou dňa 31.12.2016 dokladom č. PD XX/X aby vynuloval účet peniaze na ceste, ktorý na konci účtovného obdobia musí byť nulový. V účtovníctve obžalovanej spoločnosti je zaúčtovaná len jedna pôžička 40000 eur. Vedená je nesplatená a k účelu jej poskytnutia sa vyjadriť nevedel. I keď je v januári 2017 uvedené na výpisoch z účtov dva vklady od osoby N. J. s poznámkou „pôžička“, obžalovaný mu k tomu nedal vysvetlenie. Táto pôžička nie je zaúčtovaná v účtovníctve ako pôžička, vklady od osoby J. N. v celkovej sume 7000 eur v januári a februári 2017 boli zaúčtované ako vklady na účet a nie ako pôžičky, lebo nemali o tom žiadne informácie. Konečný stav na pokladni 31.12.2017 je 53401,53 eur. Napokon uviedol, že sa nevie vyjadriť, či v danom prípade išlo o pôžičky konateľa, alebo spoločníka, pretože o týchto transakciách mu konatelia ani spoločníci nič nepredložili, ani ich nevysvetlili.

K neovereným fotokópiám účtovných dokladov na č.l. 852 - 866 nevedel uviesť, či obžalovaná právnická osoba mala evidované nejaké motorové vozidlá a neevidoval účtovné doklady, ktoré by sa týkali opráv motorového vozidla obžalovanej. Dodal, že spoločnosť V. Q. M..L..T.. mu nič nehovorí, nepamätá sa, že by účtoval o majetku vedenom na obžalovanú právnickú osobu ani na faktúry ohľadom opráv a servisu motorového vozidla AUDI.

Ak vyplýva z kúpnej zmluvy, že by mala byť zaplatená časť kúpnej ceny v deň podpisu zmluvy, bol by tam nadmerný odpočet DPH a toto v účtovníctve K. Q. M..L..T.. neúčtovali. Prvýkrát videl aj kúpnu zmluvu na čl. 758, kde je kupujúci O. E.. Ak by mu boli nejaké doklady odovzdané, boli by zaúčtované a následne odovzdané na daňovom úrade. Ak mala obžalovaná právnická osoba v majetku motorové vozidlo, toto by podliehalo cestnej dani a bolo by evidované na daňovom úrade na cestnej dani. Taktiež mu nič nehovoria doklady založené na čl. 863-886 aj pokiaľ ide o vozidlo, kde bol predložený technický preukaz na čl. 883. Nedisponuje žiadnymi inými dokladmi obžalovanej. Pokiaľ ide o účtovné doklady, účtoval na základe originálov a fotokópiu použil iba v prípade technického preukazu. Ak sú vozidlá podľa kúpnych zmlúv na čl. 854 a 858 predmetom kúpy na konci roka 2016, tak do konca januára 2017 musela by byť podaná daň z motorových vozidiel na daňovom úrade.

Svedok L. N. uviedol, že posielal zo svojho súkromného účtu obžalovanému na číslo účtu, ktoré mu tento dal 3x peniaze v celkovej sume 50000eur a to dva krát po 5000 eur a raz 40000eur, bolo to asi v auguste a októbri 2016 čo je možno zistiť z výpisu z jeho účtu. Tieto peniaze neboli jeho, len ich preposielal, pôžičku poskytol B. W. E. G. obžalovanému. Požiadal ho o to W. s tým, že nemá žiaden účet v banke. W. mu dal peniaze v hotovosti a on ich vložil na účet, ktorý mu dal obžalovaný B. W.. V danej veci bol teda len sprostredkovateľom. Nezistoval čo je to za účet v zmysle či je súkromný, či firemný, detaily

zmluvy o pôžičke nevie. Bolo však dohodnuté, že obžalovaný vráti peniaze rovnakou cestou, ako k ním prišiel, teda cez jeho účet.

Svedok B. W. uviedol, že v auguste a októbri 2016 požiadal obžalovaný B. W. o pôžičku na výrobu vitamínových tabliet. Keďže nemá bankový účet a chcel mať pôžičku evidovanú, požiadal L. N., či by mu mohol dať hotovosť, ktorú by on poslal cez svoj účet obžalovanému. Takto požičal obžalovanému 50 000 eur, dvakrát po 5000 eur a raz 40000eur. Uzatvoril zmluvu o pôžičke s obžalovaným, ale ju nenašiel. Obžalovaný mal vrátiť peniaze do konca roka 2016, doposiaľ nevrátil a povedal mu, že predaj tabliet mu zakázali. Obžalovanému nepožičal na súkromné účely ale na predaj na podnikanie pre právnickú osobu, ktorá predávala a vyrábala tablety. O tom, či účet, na ktorý boli obžalovanému peniaze odoslané bol súkromný, alebo firemný sa vyjadriť nevedel. Peniaze dával pred druhou konateľkou obžalovanej právnickej osoby. Obžalovanému už predtým poskytol oveľa vyššiu pôžičku na jeho podnikanie s mäsom a peniaze mu požičal preto, aby mu obžalovaný mohol vrátiť aj predošlú nesplatenú pôžičku.

Svedok R.. J. N. uviedol, že obžalovaný ho oboznámil s výživovými produktami niekedy v decembri 2016 a s plánom podnikania obžalovanej právnickej osoby. Požiadal ho o pôžičku na podnikanie. Neskôr zistil, že obžalovaný ho výhovorkami zavádza. Obžalovanému požičal od decembra 2016 do konca marca 2017 celkovo 20200 eur, z toho dňa 23.12.2016 v hotovosti 5000 eur, od januára 2017 do konca februára 2017 mu poslal na účet, ktorý mu obžalovaný dal 7600 eur a to na viac krát vkladom, pričom vedel, že tento účet patrí obžalovanej právnickej osobe. Suma 3000 eur mala byť použitá na výrobu výživových doplnkov, časť peňazí na výrobu obalov na tieto doplnky. Okrem toho dal obžalovanému 12600 eur podľa notárskej zápisnice a tiež boli určené na podnikateľskú činnosť obžalovanej, i keď uvedené zmluvy sú napísané na meno obžalovaného B. W., ale mali byť použité na podnikateľský účel. Pôžička nebola pre súkromné účely obžalovaného, ale z dôvodu, že sa s ním mal podieľať na tomto podnikaní. Doposiaľ obžalovaný nič nevrátil. Na pojednávaní dodal, že obžalovaný sa ho spýtal, či môže použiť napríklad 300 eur na zaplatenie nájmu bytu v ktorom býval, s čím svedok súhlasil, ale za predpokladu, že sa bude venovať podnikateľskej činnosti s predmetom, na ktorého spoluprácu v súvislosti s pôžičkou ho oslovil. Pokiaľ ide o notársku zápisnicu, kde obžalovaný uznal dlh, formálne tam je uvedené, že ide o B. W., ale pôžička bola poskytnutá obžalovanej právnickej osobe.

Zo znaleckého posudku znalkyne z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctva a daňovníctvo R.. V. O. vyplýva záver, že predložená účtovná a súvisiaca dokumentácia obžalovanej právnickej osoby za rok 2016 a obdobie od 01.01.2017 do 31.12.2017 je dostatočným podkladom pre zodpovedanie otázok. Za obdobie od 10/2016 do 08/2017 mala obžalovaná právnická osoba odvodové povinnosti a nedoplatky na odvodoch za sociálne a verejné poistenie, preddavky dane zo závislej činnosti za zamestnancov, spolu 2508,45 eur, za zamestnávateľa 7234,27 eur vrátane DPH, za toto obdobie v čase splatnosti odvodov a daní mala obžalovaná právnická osoba dostatok voľných finančných prostriedkov, predovšetkým v pokladni z ktorých mohla zaplatiť nedoplatok na sociálne a verejné zdravotné poistenie aj za zamestnancov a zamestnávateľa a splatné dane daňovému úradu. Dňa 31.12.2016 boli do pokladne prevzaté finančné prostriedky 46420 eur, postupne od 30.08.2016 do 11.10.2016 vyberané z bankového účtu v Č.. Nie je v účtovníctve zaznamenané z akého dôvodu nebola peňažná hotovosť priebežne prevzatá do pokladne a na aký účel bola 31.12.2016 použitá. Tiež bola dňa 31.12.2016 do pokladne vložená čiastka 8823,7 eur definované ako vrátenie súkromných platieb, teda peniaze z pokladne boli využívané aj na súkromné účely ale nie je uvedené na pokladničnom doklade, ktorý subjekt tieto finančné prostriedky do pokladne vrátil. Obžalovaná právnická osoba mala v čase splatnosti odvodov za zamestnancov aj zamestnávateľa dostatok finančných prostriedkov predovšetkým v hotovosti v pokladni a odvody za zamestnancov a zamestnávateľa mohla uhradiť v úplnosti termíne ich splatnosti.

K účtovným dokladom a dokumentácii obžalovanej právnickej osoby za obdobie 09/2017 do 12/2017 uviedla, že za obdobie 10/2016-01/2018 celková suma na nedoplatku zamestnávateľa je 8053,68 eur, za zamestnancov 3101,52 eur, čo je spolu 11 155,20 eur. Okrem pôžičky od L. N. v celkovej sume 50 000 eur prijatej na bankový účet, je ako dlhodobý záväzok dňa 24.02.2016 zaúčtovaná aj čiastka 42 000 eur, prijatá dlhodobá pôžička s označením B.-W. M..L..T., dohoda o urovaní. Tieto pôžičky sú evidované v účtovníctve obžalovanej právnickej osoby ako nesplatené. Obžalovaná právnická osoba mala v období od 10/2016 do 12/2017 finančné prostriedky predovšetkým v pokladni (53 401,53 eur). Za január 2018 účtovná dokumentácia predložená nebola. Podľa dodatku č. 2 k znaleckému posudku, prehľadu finančných prostriedkov na bankových účtoch a v pokladni obžalovanej právnickej osoby za obdobie 10/2016 - 12/2017 v eure je zrejmé, že ku dňu 31.12.2016 disponovala obžalovaná právnická osoba sumou 50 519,19 eur a ku dňu 31.12.2017 spolu sumou 53 291,50 eur, pričom v každom

jednotlivom mesiaci, v ktorom boli splatné odvody na sociálne a verejné zdravotné poistenie a dane obžalovaná právnická osoba disponovala finančnými čiastkami presahujúcimi 50 000 eur a ku dňu 31.10.2016 disponovala sumou 4220,56 eur a ku dňu 31.11.2016 sumou 275,11 eur. V dodatku č. 3 posudku znalkyňa zapracovala aj obdobie roku 2018 do 08/2018. Od 04.01.2018 nie je v pokladni ani na účte vedenom v Č. neexistujú žiadne účtovné zápisy v účtovníctve a na účte v G. Z. je stav mínus 71,73 eur ku dňu 31.07.2018 a ku dňu 04.09.2018 mínus 61,73 eur.

Na hlavnom pojednávaní znalkyňa uviedla, že spôsob zaúčtovania dokladu PD 12/1 bol v účtovníctve zaúčtovaný správne a dokonca mali byť finančné prostriedky, ktoré boli poskytnuté pôžičkou zaúčtované už v momente prvého výberu a mali byť priebežne dané aj do pokladne, kde však boli vložené až v decembri 2016. Správny bol aj účtovný postup ohľadne sumy 8823,27 eur, ktoré spoločníci vrátili do pokladne dňa 31.12.2016 ktoré v priebehu roka 2016 použili ako súkromné platby napr. v W., nákupy v H. V., O. Y. J. M. a iné bližšie nedefinované nákupy. V účtovníctve obžalovanej právnickej osoby nie je účtovaný žiaden leasing.

V roku 2016 znalkyňa zistila hmotný hnuťelný majetok evidovaný v sume 15000 eur. Inventúra nebola predložená, preto nevie, o aký majetok išlo a boli tam zásoby tovaru na predajni na sklade v sume 4092,77 eur. Spoločnosť evidovala pohľadávky voči odberateľom v sume 912,17 eur, ale tiež sa nedá zistiť voči komu. V roku 2017 zostala jedna pohľadávka spoločnosti voči spoločnosti M. F. M.. B. v sume 153,30 eur. V roku 2017 je evidovaný hmotný hnuťelný majetok v sume 15000 eur, to znamená, že nebol predaný. Spoločnosť mala záväzky voči dodávateľom z obchodného styku k 31.12.2016 v sume 13730,07 eur a k 31.12.2017 v sume 22845,63 eur. Napriek týmto záväzkom obžalovaná právnická osoba stále mala dostatok finančných prostriedkov na úhradu splatných daní a poistného. Na zaplatenie pôžičiek spolu v sume 92000 eur na účte ani v pokladni spolu nebol dostatok finančných prostriedkov, ale ak v pokladni bolo zaúčtovaných vyše 50000 eur, tak čiastočne mohlo dôjsť k úhrade pôžičky, odvodov, platnej dane aj záväzkov z obchodného styku. Zo stavu z pokladne a z účtov vyplýva, že tieto pôžičky a ani odvody neboli zaplatené v žiadnej sume. Za rok 2017 nie je evidovaná žiadna úhrada z obchodného styku dodávateľom, ani odvodov a pôžičiek. Podľa účtovníctva spoločnosť nezaplatila nikomu nič.

V účtovníctve za roky 2016 a 2017 nie je evidovaný žiaden finančný lízing, ani tzv. autokredit - úver na poskytnutie kúpy auta. Je vedená len čiastka 15.000 eur, avšak nedá sa zistiť, čoho sa týkala. K obhajobou predloženým zmluvám o autokredite, zmluvám o nadobudnutí vozidla Audi A6 a Passat uviedla, že sú z mesiaca 11/2016. V účtovníctve o týchto transakciách za rok 2016 nie je účtované, nie je zrejmé, čo mali tieto zmluvy znamenať, pričom už v priebehu roka 2016 sú vykonané cez banku platby finančný lízing O. J. M., ktoré sú účtované ako súkromné platby a vlastne sú tieto platby súčasťou čiastky 8.832,27 eur. Medzi účtovníctvom a predloženými zmluvami je časový nesúlad. Znalčka uzavrela, že podľa zostatkov v pokladni obžalovaná právnická osoba disponovala za jednotlivé mesiace žalovaného obdobia finančnými prostriedkami, z ktorých mohla uhradiť zrazené odvody aj zaplatiť splatné dane a odvody.

Prečítané a oboznámené boli aj listinné dôkazy a pripojené spisy:

- podľa notárskej zápisnice zo dňa 23.12.2016 obžalovaný ako fyzická osoba - dlžník aj ako povinná osoba uznal dlh a súhlasil s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, ktorej predmetom je pôžička finančnej čiastky 5000 eur od R.. J. N. , ktorú mal splatiť jednorázovo v hotovosti do 28.2.2017,

- podľa notárskej zápisnice zo dňa 08.03.2017 si obžalovaný ako fyzická osoba - dlžník aj ako povinná osoba uznal dlh a súhlasil s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, ktorej predmetom je pôžička finančnej čiastky 7600 eur od R.. J. N., ktorú mal splatiť jednorázovo v hotovosti do 30.4.2017,

- dňa 31.01.2017 vykonal J. N. ako vkladateľ vklad v hotovosti na účet obžalovanej právnickej osoby vedený v banke v sume 3000 eur , kde ako popis transakcie je uvedené pôžička ,

- výška nedoplatkov na odvodoch na sociálne poistenie a verejné zdravotné poistenie, ako aj výška neodvedených preddavkov na daň z vyplatených príjmov zo závislej činnosti za zamestnancov, DPH a dane z príjmov právnickej osoby za obdobie uvedené v rozsudku vyplýva, z výpovedí zástupcov poškodených subjektov a ich potvrdení,

- z daňových priznaní k dani z príjmov právnickej osoby za obdobie uvedené vo

výroku rozsudku je zrejmé, že obžalovaná právnická osoba bola povinným subjektom dane z príjmov podľa zákona č. 595/2003 Z. z. a zároveň bola platcom dane z pridanej hodnoty,
- podľa správy G. Z., F.M.. obžalovaná právnická osoba mala zriadený bežný podnikateľský účet v mene eur, dispozičné oprávnenie k účtu mala K. Ď. ako majiteľ samostatne a obžalovaný ako disponent samostatne a to od 24.9.2014,
- z výpisov z bežného účtu vedeného v G. Z. F.M.. vyplývajú jednotlivé transakcie - vklady a výbery z účtu a to aj prostredníctvom bankomatu,
- podľa správy Č., F.M.. dňa 16.4. bol otvorený a dňa 1.11.2017 uzatvorený účet v tejto banke majiteľa - obžalovanej právnickej osoby, kde disponentom bol obžalovaný a dispozičné oprávnenie od 24.9.2015 do 30.8.2016 bolo udelené pre K. Ď.,
- obžalovaná právnická osoba bola vlastníkom motorového vozidla AUDI A 4 e.č. Z. XXX U. šedej metalízy od 2.11.2018. Okrem toho bola držiteľom vozidla od 24.9.2012 Z. XXX P. e.č. G. XXX H. šedej tmavej metalízy od 11.8.2017 AUDI A 3 čiernej farby L. XXX H. a od 12.3.2018 WOLKSWAGEN PASSAT šedej metalízy ev. č. Z. XXX M.,
- obchodná spoločnosť K. Q. M..L..T. M. M. K. XXX I. 955 01 bola v obchodnom registri zapísaná dňa 14.12.2013 ako spoločnosť s ručeným obmedzením s predmetom činnosti najmä kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi, maloobchod, alebo iným prevádzkovateľom živnosti veľkoobchod, sprostredkovateľská činnosť v oblasti obchodu, služieb, výroby, vydavateľská činnosť, prenájom nehnuteľností, kuriérske služby, počítačové služby, čistiace a upratovacie služby, kde spoločníkom bola K. Ď. a štatutárnym orgánom, konateľom bol obžalovaný od 22.9.2014 a K. Ď. od 12.08.2015, pričom konatelia v mene spoločnosti konali samostatne a podpisovali samostatne,
- obhajoba predložila v súdnom konaní fotokópie dokladov, z ktorých vyplýva, že dňa 29.11.2016 obžalovaná právnická osoba odpredala kupujúcemu V. Q. M..L..T. Z. osobné motorové vozidlo AUDI A6 šedej metalízy, za kúpnu cenu 27950 eur, dňa 18.11.2016 predávajúci O. Ž., bytom M.Ú. odpredal kupujúcej obžalovanej právnickej osobe osobné motorové vozidlo WOLKSWAGEN PASSAT CC šedej tmavej metalízy za 22000 eur. K tomuto boli pripojené protokoly o odovzdaní a prevzatí vozidla, zmluva o autokredite s predmetom financovania vozidla prostredníctvom úveru a predložené boli neoverené fotokópie rôznych daňových dokladov, faktúry, pokladničné doklady, podľa ktorých v dňoch 16.02.2016, 17.02.2016, 29.02.2016, 23.08.2016, 22.02.2016 boli fakturované rôzne služby súvisiace s prevádzkou motorového vozidla G. XXX X., pričom podľa VIN čísla ide o vozidlo ev. č. Z. XXX U..

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil všetky vykonané dôkazy týkajúce sa jednotlivých skutkov podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivo aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. I keď obžalovaný spáchanie skutkov popieral a obžalovaná ku skutkom nevypovedala, obaja boli jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností usvedčení svedeckými výpoveďami W. W. Z., W. Q. B., W. N. Č., R. K. Č.F., B. M., L. N., B. W., R. J. N. a tiež závermi znaleckých posudkov a výpoveďou znalkyne z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctva a daňovníctvo a listinnými dôkazmi týkajúcimi sa účtovníctva obžalovanej právnickej osoby.

Z takto vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že obžalovaný a obžalovaná právnická osoba vykonávali v rokoch 2016 - 2017 podnikateľskú činnosť a za tým účelom bola založená obžalovaná právnická osoba vo forme spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorej boli obžalovaný a K. Ď. spoločníkmi i konateľmi. Z výsluchov svedkov - zástupcov sociálnej poisťovne, zdravotných poisťovní a daňového úradu, daňových dokladov a výkazov, znaleckých posudkov súd zistil, že v období od 30.11.2016 do 31.12.2017 v I. obžalovaný ako konateľ a zamestnávateľ a obžalovaná ako zamestnávateľ zadržali a súčasne neodviedli poisťné na sociálne poistenie do M. B., B. G., ktoré zrazili svojim zamestnancom zo mzdy za mesiace 10/2016 až 11/2017 v celkovej výške 1930,30 eur, poisťné na verejné zdravotné poistenie do O. E. B.T., F.M., B. G., ktoré zrazili svojim zamestnancom zo mzdy za mesiace 10/2016 až 11/2017 vo výške 770,50 eur, poisťné na verejné zdravotné poistenie do X. E. B., F.M., M. M. I., ktoré zrazili svojim zamestnancom zo mzdy za mesiac február 2017 vo výške 1,66 eur, preddavky na dane zo závislej činnosti X. Ú. I., B. G., ktoré zrazili svojim zamestnancom zo mzdy za mesiace 03 až 08/2017 vo výške 234,50 eur, pričom v dňoch splatnosti dane a poisťného mali peňažné prostriedky na úhradu splatného poisťného a splatnej dane zo závislej činnosti, čím si zadovážili neoprávnený prospech v celkovej výške 2936,96 eur.

Rovnako bolo preukázané, že obžalovaný ako zamestnávateľ a konateľ a obžalovaná ako zamestnávateľ v období od 30.11.2016 do 31.12.2017 v I. nezaplatili poistné na sociálne poistenie do M. B., B. G. za obdobie 10/2016 až 11/2017 vo výške 5172,32 eur, poistné na verejné zdravotné poistenie X. O. E. B., F.M., B. G. za obdobie 10/2016 až 11/2017 vo výške 1979,09 eur, poistné na verejné zdravotné poistenie do X. E. B., F.M., M. M. I. za mesiac 02/2017 vo výške 4,16 eur, daň z príjmu právnickej osoby X. Ú. I., B. G. za zdaňovacie obdobie roku 2016 vo výške 960 eur, daň z pridanej hodnoty X. Ú. I., B. G. za zdaňovacie obdobie apríl 2017 vo výške 240,55 eur, pričom v dňoch splatnosti dane a poistného mali peňažné prostriedky na úhradu splatného poistného a splatnej dane zo závislej činnosti, čím si zadovážili neoprávnený prospech v celkovej výške 8356,12 eur.

Skutočnosť, že obžalovaná právnická osoba mala v dňoch splatnosti daní a odvodov, a to vo všetkých jednotlivých mesiacoch vykonávania podnikateľskej činnosti dostatok finančných prostriedkov na úhradu splatného poistného a splatnej dane vyplýva zo znaleckého dokazovania z odvetvia účtovníctvo a daňovníctvo a výpovede znalkyne.

Týmto bola vyvrátená obhajoba oboch obžalovaných, že obžalovaná právnická osoba nemala finančné prostriedky na odvedenie zrazených daní a odvodov a súčasne na zaplatenie splatnej dane a odvodov.

Obžalovaný na svoju obhajobu uvádzal, že mal poskytnuté pôžičky, avšak výroba produktu mu bola zakázaná, preto nemal príjem a dostatok finančných prostriedkov na úhradu splatnej dane a odvodov poistného. Pôžičky mu boli poskytnuté ako fyzickej osobe. Vykonaným dokazovaním, jednak svedeckými výpoveďami B. W. F. R.. J. N., ktorí obžalovanému poskytli pôžičky na podnikateľské účely práve v súvislosti s predmetom podnikania obžalovanej právnickej osoby a tiež svedeckou výpoveďou B. M. - účtovníka obžalovanej, výpismi z účtu, keďže pôžička bola poukázaná na podnikateľský účet obžalovanej právnickej osoby, nie na súkromný - osobný účet obžalovaného a pôžička bola účtovníkom zaúčtovaná. Výsluchom svedka B. M. bolo zistené, že účtovné doklady mu predkladal obžalovaný i konateľka K. Ď., tieto zaúčtoval podľa zákona o účtovníctve. Znaleckým dokazovaním bolo jednoznačne zistené a preukázané, že jednotlivé účtovné prípady boli v účtovnom zmysle správne zaúčtované, vrátane poskytnutej pôžičky a vrátenej finančnej hotovosti použitej na súkromné účely - nákupy obžalovaným a K. Ď., ktorá bola do pokladne na konci roka vrátená. Pokiaľ ide o odvody a dane, znaleckým dokazovaním a predloženými listinnými dôkazmi bolo zistené, že obžalovaný ako konateľ a obžalovaná právnická osoba zrazili zamestnancom z ich mzdy v žalovanom období poistné na verejné zdravotné poistenie, sociálne poistenie i preddavky na dane zo závislej činnosti, ktoré však neodviedli do príslušných zdravotných poisťovní a daňovému úradu.

Ak teda obžalovaný ako konateľ a obžalovaná právnická osoba mali v žalovanom období v jednotlivých mesiacoch dostatok finančných prostriedkov, z ktorých mohli odvieť nimi zrazené dane a odvody a tieto neodviedli a zároveň splatné dane a odvody nezaplatili, dopustili sa vyššie označených trestných činov a to úmyselným konaním.

Súd neuznal obhajobu obžalovaného - jeho snahu preniesť trestnoprávnu zodpovednosť na svedka M., pretože v danom prípade je daňovým subjektom - daňovníkom obžalovaná právnická osoba a subjektom zodpovedným za plnenie jej daňových a odvodových povinností je obžalovaný.

Takto vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že skutky sa stali tak, ako ich súd ustálil v skutkovej vete a spáchali ich v bode 1) a 2) obžalovaný a v bodoch 3) a 4) obžalovaná právnická osoba.

Súd oproti obžalobe vypustil zo skutkovej vety časť poukazujúcu na znalecké dokazovanie, pretože ide o opis dôkazného prostriedku, ktorým bol zistený dôkaz - znalecký posudok, nie súčasť konania obžalovaných.

Skutky pod bodmi 1) a 3) súd kvalifikoval ako zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, pretože obžalovaný a obžalovaná vo väčšom rozsahu zadržali a neodviedli určenému príjemcovi splatnú daň, poistné na sociálne poistenie a verejné zdravotné poistenie, ktoré zrazili podľa zákona, v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech. Skutky pod bodmi 2) a 4) súd kvalifikoval ako prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný a obžalovaná vo väčšom rozsahu nezaplatili splatnú daň, poistné na sociálne poistenie a verejné zdravotné poistenie.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu obžalovanému súd postupoval v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona, do úvahy vzal spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu páchatela a možnosť jeho nápravy.

Ohľadne osoby obžalovaného B. W. bolo z odpisu z registra trestov zistené, že má od roku 1983 spolu 8 záznamov o odsúdeniach, pričom v šiestich prípadoch sa na neho hľadí, ako kedy nebol odsúdený. Súd prihliadal na jeho odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 20.05.2015 sp. zn. 2T/38/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 30.09.2015 sp. zn. 2To/54/2015 pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 a prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a štyri mesiace. Výkon trestu mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 roky s probačným dohľadom a súčasne mu bolo uložené primerané obmedzenie nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu. Keďže sa počas skúšobnej doby viedlo trestné stíhanie voči obžalovanému, lehota na rozhodnutie podľa § 52 odsek 1 Trestného zákona o osvedčení resp. nariadení trestu je dvojročná a plynie do 01.10.2019. Z tohto dôvodu súd na horeuvedené odsúdenie prihliadal a konštatuje, že obžalovaný spáchal prejednávánú trestnú činnosť v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia s uloženým probačným dohľadom. Uznesením Okresného súdu Topoľčany zo dňa 25.09.2019 sp. zn. 2T/38/2012 bolo rozhodnuté o nariadení trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol pôvodne podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom.

Okrem toho bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 02.10.2017 sp. zn. 1T 22/2017 pre zločin skrátenej dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 2 písmeno c), odsek 4 Trestného zákona, za ktorý bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Tento vykonáva aktuálne v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28.11.2018 sp. zn. 6To/8/2017 bolo odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuté.

Obžalovaný má vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov evidovaných 25 priestupkov od roku 2014 do 05.11.2018 pre porušenie dopravných predpisov ako účastníka cestnej premávky, za ktoré mu boli uložené pokuty od 10 eur do 140 eur. Z miesta trvalého pobytu bližšie hodnotený nebol. Podľa ÚVTOS dodržiava ústavný poriadok aj časový rozvrh dňa, nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný.

Vzhľadom na opísaný doterajší spôsob života obžalovaného súd tento nemohol hodnotiť ako riadny podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona. Obžalovanému priťažovalo, že už bol pre trestný čin odsúdený (§ 37 písmeno m) Trestného zákona), a to rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 20.05.2015 sp. zn. 2T/38/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 30.09.2015 sp. zn. 2To/54/2015.

Obžalovanému súd ukladal trest podľa § 277 odsek 2 Trestného zákona, za trestný čin najprísnejšie trestný zo zbiehajúcich sa trestných činov, v sadzbe 3 roky až 8 rokov. Obžalovaný spáchal dva trestné činy, preto súd ukladal trest úhrnný podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona a súčasne podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, pretože ukladal trest za dva samostatné úmyselné trestné činy, z ktorých jeden je zločinom. Podľa § 11 odsek 1 Trestného zákona zločin je úmyselný trestný čin, za ktorý Trestný zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou prevyšujúcou 5 rokov.

Pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností prichádzal do úvahy postup podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona - zvýšenie dolnej hranice sadzby o jednu tretinu. S poukazom na súčasné ukladanie zvýšeného trestu podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona súd postupoval podľa § 38 odsek 7 Trestného zákona a zvýšenie dolnej hranice podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona nepoužil, pretože by došlo k dvojitému zvýšeniu sadzby. Súd ukladal trest postupom podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, kde zvýšil hornú hranicu sadzby 8 rokov o jednu tretinu a trest ukladal v sadzbe 3 roky až 10 rokov a 8 mesiacov.

Súd obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a na jeho výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávanych trestných činov nebol vo výkon trestu odňatia slobody. Pri určení výšky trestu súd zohľadnil aj aktuálny výkon trestu obžalovaným vo výmere 7 rokov i uznesenie o nariadení trestu pri neosvedčení sa v skúšobnej dobe s probačným dohľadom.

Keďže súd odsudzoval obžalovaného za trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 2 Trestného zákona, uložil mu s poukazom na § 61 odsek 6 Trestného zákona trest zákazu činnosti v hornej polovici sadzby uvedenej v § 61 odsek 2 Trestného zákona. Trest zákazu činnosti môže súd uložiť v základnej sadzbe 1 - 10 rokov. Horná polovica sadzby predstavuje 5 rokov, 6 mesiacov a 1 deň až 10 rokov.

Na ochranu spoločnosti, s cieľom zabránenia v rovnakej trestnej činnosti súd obžalovanému ako podnikateľovi uložil trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť spočívajúcu v kúpe tovaru na účely jeho ďalšieho predaja konečnému spotrebiteľovi a iným prevádzkovateľom živností, sprostredkovateľskej činnosti v oblasti obchodu, sprostredkovateľskej činnosti v oblasti služieb, sprostredkovateľskej činnosti v oblasti výroby vo výmere 6 rokov.

Trestnoprávna zodpovednosť obžalovanej právnickej osoby vyplýva zo zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb č. 91/2016 Z.z.. Je nepochybné, že K. Q. M..L..T.. M. M. K. XXX, I. je právnickou osobou založenou za účelom vykonávania podnikateľskej činnosti a konania opísaného vo výrokovvej časti rozsudku sa dopustila na území Slovenskej republiky. Oba prejednávané trestné činy boli spáchané v prospech právnickej osoby, v jej mene, v rámci jej činnosti, pričom za túto konali obaja štatutárni zástupcovia - konatelia.

Obžalovaná právnická osoba nemá záznam v odpise z registra trestov, v súčasnej dobe už nevykonáva podnikateľskú činnosť, na ktorú bola zriadená, nedisponuje finančnými prostriedkami na účte ani v pokladni, nemá žiadnych zamestnancov.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal na povahu a závažnosť oboch trestných činov, pomery právnickej osoby, vrátane jej doterajšej činnosti i majetkové pomery. Súd nezistil žiadne skutočnosti potvrdzujúce vykonávanie činnosti vo verejnom záujme, ktorá by mala strategický význam pre národné hospodárstvo, obranu alebo bezpečnosť. Zohľadnil, že obžalovaná právnická osoba v súčasnej dobe nemá žiadnych zamestnancov, doposiaľ nedošlo k zaplateniu splatnej dane ani poistného. Napokon súd zohľadnil očakávaný dôsledok výkonu trestu pre ďalšiu činnosť právnickej osoby.

Po zvážení týchto skutočností súd uložil obžalovanej právnickej osobe podľa § 16 odsek 1, odsek 2 zákona č. 91/2016 Z.z. trest zákazu činnosti kúpa tovaru na účely jeho ďalšieho predaja konečnému spotrebiteľovi a iným prevádzkovateľom živností, sprostredkovateľskej činnosti v oblasti obchodu, sprostredkovateľskej činnosti v oblasti služieb, sprostredkovateľskej činnosti v oblasti výroby vo výmere 4 roky.

Takto uložené tresty vyjadrujú a zodpovedajú všetkým okolnostiam prípadu i osobe páchatel'ov, sú primerané a schopné splniť funkciu ochrany spoločnosti i prevencie (individuálnej i generálnej) a zároveň vyjadrujú morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Na podklade uvedeného súd rozhodol v zmysle výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany) do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. O odvolaní rozhoduje odvolací súd. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.